

C15-523800

M1
DRAC
Ambr.

~~7-2-14~~

~~7-4-23~~

AMBROSINA

NOVUM PLANTÆ GENUS

Describente

FERDINANDO BASSIO

Horti Medici exoticarum Plantarum Bononiæ
Præfecto.

BONONIÆ

Apud Lælium a Vulpe Instituti Scientiarum Typographum.

1763

SUPERIORUM PERMISSU.

STATE OF NEW YORK
IN SENATE

January 10, 1882

REPORT

OF THE

COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE

1881

ALBANY: PUBLISHED BY THE STATE PRINTING OFFICE

AMBROSINA

CLASSIS GYNANDRIA POLYANDRIA.

CHARACTER.

- CAL.** *S*patha monophylla, ventricosa, cucullata, basi convoluta, apice recurvato conveniens, & dissepimenti cujusdam ope duos continens loculos superne infimul communicantes, persistens.
- SPAD.** Simplificissimus cylindraceus Spatha longior.
- COR.** Nulla.
- STAM.** *Filamenta* nulla. *Antheræ* sessiles, numerosissimæ postica dissepimenti facie adnatæ. = *Nectaria* duo subrotunda concava ad basim Antherarum.
- PIST.** *Germen* subrotundum. *Stylus* cylindraceus. *Stigma* obtusum.
- PER.** *Capsula* subrotunda.
- SEM.** Plurima ovata nidulantia.
- OBS.** *Femineas* floris partes anterior, *masculinas* posterior servat loculus.

DESCRIP T IO.

Radix perennis est, tuberosa, acris, intus candida, extus oroleuca, simplices albasque undequaque demittens medullares radículas.

Folia omnia sunt radicalia longo subalbido petiolo prædita, plerumque decumbentia, ovato-oblonga, digitum circiter lata, digito longiora, viridia, nitida, aliquando nonnihil sinuata, inodora, saporis primum mucilaginosi, exinde subacris.

Spadix simplicissimus, cylindraceus, duos digitos plerumque longus, lineam plus minus crassus unicum sustinet florem.

Flos Spatha constat carnosa, externe ex albido virescente,

A 2

te.

te, intus viridiori maculisque purpureis undique conspersa; inferius Spatha veluti aurita est, & arcte conveniens, exinde in anteriore ventris facie hiat, in posteriore cucullatam simulat formam, superius tandem convolvitur, & in acutum recurvatum definit mucronem. Spathæ cavitas pariete quodam, seu dissepimento transversali a basi ad medietatem ultra instruitur: dissepimentum hoc carnosum item, viride, maculisque saturate purpureis donatum Spadicis quædam est productio, vel continuatio, atque lateribus Spathæ adnectitur: hinc ratione hujus dissepimenti duo veluti loculi superius hiantes, insimulque communicantes intra cavitatem Spathæ observantur; locus anterior, quem aurita necnon conveniens Spathæ pars circumplectitur, altero loculo depressior est, fœmineasque protegit floris partes, Germen nimirum læve, subrotundum, embriones Seminum fovens plurimos, stylum cylindræcum, crassum, albidum, dissepimentum versus incurvatum, elevantemque obtusum stigma. Posticæ dissepimenti faciei, quæ ad posteriorem elatioremque loculum a cucullata Spatha circumdatum pertinet, posticæ, inquam, dissepimenti faciei masculinæ inhærent floris partes, Antheræ scilicet perexiguæ, luteæ, ac filamentis omnino destitutæ: Sulcus longitudinalis harum sessilium Antherarum aggregatum bifariam dividit, utraque Antherarum series lineis transversalibus sejungitur, sicque in sexdecim exiguos acervulos octo utrinque plurimæ congregantur Antheræ, quarum hæ duæ Antherarum series hoc ordine dispositæ veluti articulatæ videntur. Sulco intermedio, Antherisque superius insidet Apex quidam saturate purpureus non nihil versus anteriorem loculum inclinans, atque ad basim Antherarum duo sunt exigua nectaria subrotunda concava in substantia dissepimenti exarata melleum humorem secernentia. Si floris Spatha arte pandatur, Pistillum illico in conspectum venit, Antheræ adhuc desiderantur, namque in occulto posteriore latente loculo: loculi tamen, ut dixi, intra cavitatem Spathæ superius hiant, insimulque communicant, minime enim loculis omnino incumbit recurvatus Spathæ Apex, ideoque Antherarum Pollen in posteriore, elatioreque loculo servatum facilem habet transitum ad fecundandum halitu suo elastico Pistillum, quamvis istud anterior foveat, depressiorque locus. Flos odore omnino caret. Pericarpium seu fructus Capsula est subrotunda, lævis, nidulantia

tia semina continens plurima ante maturitatem candida, ovata; maturum vero fructum, perfectaue semina legere haud potui, etenim binos flores, quos Planta emisit, cultro botanico tradidi, ut florescentiæ, fructificationisque structura mihi innotesceret. Ineunte Autumno e radice erumpunt folia brevi primum petiola donata, intense & nitide viridia, plerumque purpureo vel croceo colore conspurcata, succrescunt interea folia purpureum croceumve colorem sensim amittentia, & latam, nitidamque consequuntur viriditatem. Panormitanæ cujusdam silvulæ incolam ab amico panormitano ex eadem silvula præclaram hanc obtinui Plantam, quæ meo in Frigidario servata vixit luxurians, floruitque Cancrum, & Aquarium percurrente sole, elabente vere emarcuerunt folia, radix vero, ut dictum est, perennat.

SYNONYMA.

Arisarum Potamogeti folio. Bocc. rar. 50 Morif. Hist. Oxon. To. 3. 544. Ray. Hist. Plant. To. 2. app. 1097.
 Dracunculus sive Arisarum Potamogeti foliis. Bocc. rar. Tab. XXVI.

Arisarum sive Dracunculus Potamogeti foliis.	} Cup. Hort. Cat. 21. & 22.
Idem foliis venis reticulatis albo-flavidis donatis.	
Idem foliis reticulatis venis sanguineis insignitis.	
Idem rugoso folio in acutum tendente.	
Idem folio duplo grandiori leni.	
Idem folio duplicate minori rotundo.	}

Paullus Bocconus Sicularum rerum investigator profecto nemini secundus hanc Plantam primus detexit, observavitque, unicus inter Botanicos delineavit, ac descripsit, sed minus recte; vagabatur tunc incerta, & quasi sine lege ars nostra. Ecce Bocconi verba.

ARISARUM POTAMOGETI FOLIO.

Radice caule maculato cum aliis Arisari speciebus congruit, at folia unciam lata, duas longa, subtus paulum nervosa, & per terram sparsa quoadtenus Potamogeti rotundi folii sunt similia. Flos brevior, & radii textoris instar apertus exili pistillo prægnans, extremo mucronato, & hami modo adunco. Natales illi Sacce & Panormi in Silvula Sanctæ Mariæ a Jesu Fratrum Strictioris Observantiæ Sancti Francisci.

Bocconus item hanc Plantam delineavit Tab. XXVI. apte minime tamen, eamque sic inscripsit. *Dracunculus sive Arisarum Potamogeti foliis*. Exinde tabulam, quam dedit, sic Bocconus explicat pag. 52. *In Tab. xxvi. 1. b. radicem, folium, & florem ex longissimis pedicellis emittentem indicat Dracunculi Potamogeti foliis, 1. a. ejusdem radicem plurima folia, & florem emittentem*. Franciscus Cupanus Botanicus alter ficulus levissimas hujus Plantæ varietates observavit, easque in Horto suo Catholico enuntiavit, quæ tamen varietates a Botanicis omnino sunt contempnendæ, namque omnes a sola foliorum ætate in ipsa eademque Planta oriuntur. Robertus Morisonus in sua Historia Oxoniensi, & Joannes Rayus in Historia Plantarum, qui Angli Botanici fortasse nunquam hanc conspexerunt Plantam, de verbo ad verbum Bocconi nomenclaturam, descriptionemque usurpaverunt. Verum unusquisque, qui nostras colit delicias, plane videt, Plantam hanc a reliquis Plantarum generibus huc usque institutis valde discrepare, & miro nec non singulari præditam esse caractere, idque haud dubie minime constabat ex obscura Bocconi descriptione, Iconeque. Insignis hæc Planta systematicum adhuc desiderabat botanicum ingredi Forum, ut ejus peculiaris floris structura innotesceret, novumque Plantæ genus merito constitueret. Fortasse aliquis ad Polyandriam Monogyniam demandaret Ambrosianam, at fructificationis partes tam mire ludunt in hac Planta (*), ut ad Gynandriam Polyandriam eam esse assignandam nemo negare possit.

Am-

(*) Singulares sunt flores hujus classis, & monstruosam, ac inad-suetam præ se ferunt faciem, quod a situ partium fructificationis insolito, respectu ad reliquas plantas, oritur. *Lin. Genn. Plant. 404.*

Ambrosinam hanc dixi Plantam a Bartholomæo , & Hyacintho Ambrosino Horti publici Bononiensis Professoribus, qui Botanicam Apotheosim adhuc desiderabant (*), quorum primus libellum de Capsicorum varietate, & Panacæam ex herbis, quæ a Sanctis denominantur, evulgavit, cujusque cura summaque diligentia quatuor posthuma volumina Ulyssis Aldrovandi viri maxime memorabilis sunt publici juris facta, de Quadrupedibus nempe digitatis, de Serpentibus, de Monstris, Musæum denique metallicum. Bartholomæus ann. 1663 supremum explevit diem, atque in docenda Botanica Bartholomæo Hyacinthus frater successit, eodemque anno Hortum Studiosorum edidit. Phytologiam deinde hoc est de Plantis Partis primæ Tomum primum opus laboris plenum publico dedit prælo, imbecillæ valetudinis, nec non senectutis grave onus ipse sustinens reliqua volumina perficere non potuit. Decessit Hyacinthus ann. 1672, remque Herbariam Bartholomæus, & Hyacinthus fratres optimi in Gymnasio, & Horto publico Bononiensi annos quinquaginta duo explicaverunt.

T A-

(*) *Hoc unicum & summum præmium laboris sancte servandum, & Caste dispensandum ad incitamentum, & ornamentum Botanicæ. Linn. Phil. Bot. 171.*

TABULÆ EXPLICATIO.

Fig. 1. **I**ntegra florens Planta, cujus flos anteriorem exhibet Spathæ hiantem faciem.

Fig. 2. Postica Spathæ pars cucullata.

Fig. 3. Flos Spatha arte non nihil patente loculum anteriorem cum Pistillo, & dissepimentum transversale demonstrans.

Fig. 4. Postica dissepimenti facies, cui adnatæ sunt *a.* Antheræ, *b.* Nectaria, *c.* Apex sulco intermedio, & Antheris insidens.

Fig. 5. Flos transversaliter sectus, *a.* Pistillum in Anteriore; *b.* Antheras dissepimento inhærentes in posteriore loculo ostendens.

Fig. 2.

Fig. 3.

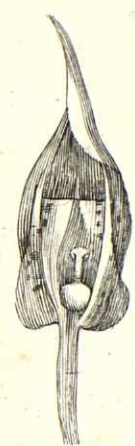

Fig. 1.

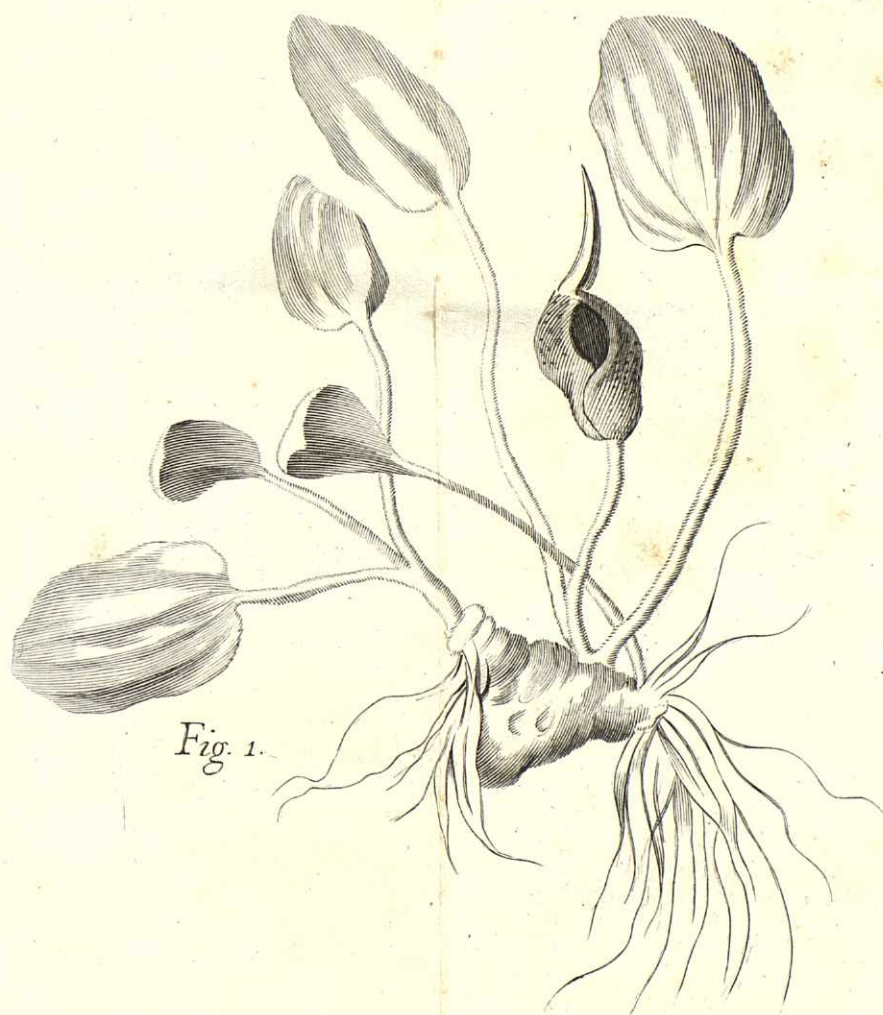

Fig. 4.

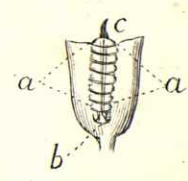

Fig. 5.

